

30/10/09 - espanya és una genocida de Cultures

Recentment he hagut d'anar a les oficines de la policia imperial per a renovar el passaport. A l'entrada hi havia uns aparells composts per una pantalla tàctil on s'havia d'escollir si es volia renovar un dni, un passaport, o ambdós.

Un funcionari en castellà, vestit amb roba de carrer, donava instruccions a la gent sobre el que havia de fer.

Feia el posat enfadós típic dels policies espanyols, mentre atenia una ingent quantitat de persones que no s'aclarien amb aquelles andròmines.

Els aparells duïen un adhesiu que deia "renovació del dni digital" i quan li preguntí en Català si per a la meua gestió també havia de fer el procediment arrufà el front i el seu semblant es tornà més esquerp i com si em llencés un totxo per parlar-li en la nostra llengua em respongué en colonial (castellà) "clar, és el mateix", i retrocedí mig pas.

Alhora que doní per acabada la "interessant" conversa un noi d'uns 25 anys amb cabell llarg recollit en una cua i una generosa barba, espessa, però no gaire llarga se li atansà i li preguntà, també en la nostra llengua.

Una senyora que anava perduda enfrontant-se a aquella maquinota, es va figurar que jo entendria més que ella i en la nostra llengua em digué:

-Jo no sé com va, que saps què haig de fer? m'ajudes?.

I vaig començar a ajudar-la ? miri, ha de triar si vol renovar el dni, o el passaport,

ambdós documents... ara triï si vol indicar qui és amb el número de dni.

L'expressió de l'home es tornà de desconcert i retrocedí un pas sencer amb una cama i mig amb l'altra. La seua mirada ja era fora d'òrbita, com si volgués escapar d'aquell indret, com si no pogués comprendre com els indígenes s'atrevien a parlar-li en Català.

Un policia espanyol uniformat que repassava indiscretament, de dalt abaix, les noies quan es donaven la volta s'ho mirava com si estigués a l'Àfrica, a la missió estrangera, obligat a ordenar als indígenes de la colònia com havien de viure, i com si tots els costums nadius, la llengua, i la insistència en ser com eren, li resultés tan estrany, tan kafkià, que renunciés a analitzar-ho.

Llavors, imaginant la situació, anà al rescat el primer funcionari de l'estat espanyol, que recordi, que m'ha atès en Català; i el mono-lingüe, que ja es trobava en retirada, visiblement alleugerit desaparegué.

Jo havia descobert que hi havia unes banderetes petites a dalt, a la dreta, on havia vist les quatre barres.

? Perdoni, podem tornar al menú?, si hi ha l'opció de fer-ho en Català, ho vull fer en Català.

L'home sorprès accedí de bon grat, però en acabar el procés, al moment d'imprimir el tiquet, l'insolent màquina (ara bé, que no en tenia cap culpa, doncs la culpa era de les persones que l'havien programat i de qui havia donat les ordres) contestà que no era possible imprimir el tiquet i que la màquina era fora de servei.

Així amb tres de les quatre o cinc ferralles tàctils.

Finalment seguint un altre circuit, vàrem poder imprimir el tiquet, que em donava torn.

I quan la màquina va tornar al menú principal ho vaig veure.

? La mare que els va parir- vaig exclamar.

? Quins collons- continuí sense poder ni voler amagar la meua indignació. L'amable funcionari m'observava sorprès i prudent.

? Han posat com un idioma diferent el Valencià i el Català!

L'home entengué.

La pantalla tenia banderetes de Galícia, Euskadi, Catalunya i País Valencià.

? Quins desgraciats, posen el Valencià com si fora una llengua diferent del Català.
La mare que els va matricular!.

Avergonyit l'home digué un tímid ? sí-

? Suposo que també deuen tenir el colombià, l'argentí... ? vaig dir irònicament, i l'home somrigué.

No va ser una situació tensa. El funcionari era Català, i sabia que allò era una aberració. I la meua actitud era serena i no violenta, però les paraules tenien la intensitat que havien de tenir.

En aquells moments no sabia si era funcionari o un Català de la policia espanyola. Després m'explicà que era funcionari i que quan era jove la repressió del dictador fou terrible. Compartí amb mi que quan va ser legal va anar a catalanitzar-se el nom i a la comissaria espanyola no li van voler fer.

? Per a una lletra no paga la pena- li digueren en colonial (la llengua de l' "imperi").

(Per si no ho sabeu a en Johan Cruiff tampoc li van deixar inscriure el seu fill com a Jordi)

Esperàvem asseguts, i el mecanisme per a assabentar-se de quan és el torn, era mirar una pantalla de televisió, n'hi havia com a mínim tres, d'unes 32 polzades, en que el 90% de la pantalla era ocupat per propaganda dels cossos de policia en que sortien joves corrent, sostenint-se en una barra, i banderes espanyoles, furgonetes de policia espanyola amb la seva bandera pintada, i un seguit de suposades activitats que duia a terme aquell cos armat.

Lluita antiterrorista, etc...

(Vaig recordar les detencions a nens de 14 anys, les tortures a independentistes, la il·legalització de partits...)

El 10% restant de la pantalla, en una columna a la dreta, indicava quin número havia de dirigir-se a quina taula.

És a dir, havies de mirar la propaganda feixista per pebrots.

Esperar 45 minuts és quasi tan avorrit com sentir un discurs del montilla en que diu allò de "sigueu optimistes (amb la crisi)" "gasteu" "el pessimisme no farà marxar la crisi" "als Catalans no els interessa la Independència"... però vaig descobrir que quan s'actualitzava la pantalla sonava un avís acústic, així doncs no calia estar veient aquell espectacle d'auto-propaganda estil nazi que acabava tractant de convèncer a algun pobre desgraciat de la conveniència d'apuntar-se a aquella organització amb un text que apareixia en pantalla "si eres español y tienes entre 18 y...".

Valia més pensar en les coses que havia de fer i així aprofitar el temps d'una manera positiva.

Mentre esperava el meu torn vaig trobar-me un grapat de gent parlant en Català. Feia temps que no trobava tants independentistes fora d'una manifestació o activitat programada.

Una mare, amb la seva filla a la trentena, em van dir -veus això?- assenyalant la paraula "españa" del seu passaport tot just acabat d'enllestir, ? doncs mentre tinguem això ja sabem que ens tractaran malament- i la mare tota eixerida afegí -ja falta poc per a que ens independitzem!- i marxaren més contentes que un gínjol, deixant-me astorat i palplantat de tanta rauxa i simpatia.

Llavors vaig pensar que era ben trist i gris ser un policia, un militar, un fiscal falangista, un jutge o qualsevol altre mena de personatge tèrbol de les forces repressores d'ocupació en una terra, i en una Nació, que saben que no és seva i on hi són per la força de les armes.

Vaig pensar que era lògic que estiguessin sempre enfadats, sempre violents.

Perquè si tenen entranyes com podien dormir sabent que maltractaven a un poble?. Que odien a un poble que mantenen presoner per la força, que no aprenen la llengua i no s'integren i viuen com si fossin franquistes que s'haguessin instal·lat a la casa de qualsevol pobre pagès, per la força i amenaçant-lo amb fusells, li fotessin l'aviram, li matessin el bestiar i li plantessin la bandera opressora al balcó i l'obliguessin a dir que és castellà cada matí.

I encara pitjor, vaig pensar que els espanyols estaven duent a terme un genocidi amb les cultures Catalana, Basca, Galega. Segurament també fan mal a la Canària

(van exterminar tots els autòctons i de la llengua en queden minúcies que se n'han salvat).

I quan dic cultura Catalana parlo de la Nació, àdhuc Principat de Catalunya (sud), Catalunya Nord, Ses Illes i País Valencià, la Franja, el Carxe.

Que el govern espanyol faci un programa, i planes web en que intenten separar una llengua en dos només per a afeblir-la i fer-la desaparèixer, que ataquin els avenços en matèria lingüística a Galícia, a Euskadi, a País Valencià (on els jutges i la policia protegeixen als nazis que apallissen o maten Catalans-Valencians) i ho intentin al Principat fins i tot al parlament europeu, que tanquin tv3 a País Valencià, a Ses Illes, i a Catalunya Nord (amb la tdt)... no té paraules que pugui articular una persona civilitzada.

En ple segle XXI, els espanyols (no tots, però molts, i especialment el seu estat) segueixen intentant destruir la nostra i d'altres cultures de la mateixa manera que descriu el cant dels Segadors modern "endarrere aquesta gent, tan ufana i tan superba".

Cito d'exemple el discurs del rei dels espanyols al 2001 "nunca fué la nuestra lengua de imposición si no de encuentro, a nadie se le obligó nunca a hablar en castellano"... tan insultant com infame que s'atreveixi a dir tals mentides.

En la mateixa línia de celebrar la seva festa nacional per haver arrasat un continent, enlloc d'amagar-se sota les pedres i demanar perdó pel més gran genocidi de tota la història de la humanitat. 100 milions d'indis exterminats, violats i fets esclaus, vàries races i llengües desaparegudes per sempre més.

Un altre discurs del rei dels espanyols en la mateixa línia, al 2005, amb el seu exèrcit lloà franco i primo de riera a qui presentà com grans soldats.

I aquest matí he conegut a una noia andalusa, que ha justificat el seu desig d'imposar el castellà dient que el Català només és la llengua dels Catalans de pares Catalans i avis Catalans i que a Barcelona són pocs. Li he dit que el Català és la llengua de qualsevol Català, és a dir, de qualsevol que hagi nascut a Catalunya.

Les seves paraules venien a dir quelcom com "no queda gaire de la vostra raça i ara en som més nosaltres, així que us foteu".

La conversa ha acabat quan ha dit que a Euskadi havien de parlar castellà, perquè l'Euskar era un dialecte, i sense enfadar-me però sense poder callar li he dit: **No. És**

una llengua. I és d'una gran ignorància això que dius.

No ha replicat, perquè sabia que jo tenia raó i que ella només podia vomitar odi i nacionalisme espanyol analfabet i que quan més parlés més en evidència es posaria la seva indignació intel·lectual, la seva ignorància, el seu racisme i el seu fanatisme.

No calia dir-li, i no ho he fet, que si tingués una mica de decència s'adonaria que viure a Catalunya i insultar-nos, a part d'una mala educació terrible i un desagraïment propi d'un vampir sanguinolent, l'assenyala com una persona de gran baixesa moral.

Inútil, impotent, i incapaç, perquè no havent estat capaç de trobar feina a casa seva, insulta i menysté una terra i una gent que l'ha acollit i li ha permès de guanyar-se un jornal.

Vindria a ser com si jo vaig a treballar a un altre país perquè a Catalunya no tinc feina i em dedico a insultar els habitants d'aquell país que em dona feina i a menystenir la seva llengua.

Un caràcter tòxic.

Bé, més tard, reflexionant sobre l'agressivitat de considerar-se superior perquè la raça Catalana es va mestissar, el que ha dit que no hi ha gaires Catalans de pares Catalans i àius Catalans, m'ha vingut al cap la resposta amb una enorme claredat:

? No n'hi ha tants perquè els espanyols ens van matar.

Els Catalans i les Catalanes es van casar amb persones d'altres nacions perquè els espanyols van matar centenars de milers de Catalans i després enviaren un allau migratori que deixà els Catalans en minoria.

(Calculo que quedaven un milió i mig de Catalans al Principat de Catalunya en acabar la guerra civil i franco va enviar 3 milions d'espanyols).

El pp s'afanya a traslladar els fossars comuns trobats a País Valencià, més de 26.000 assassinats hi ha, i encara mantenen contra la voluntat dels familiars a milers de republicans Catalans en aquella abominació del "valle de los caídos" on encara es fan misses amb banderes franquistes.

Ens trobem que Alemanya demanà perdó per haver entregat al President Lluís

Companys a franco, i espanya no demana perdó per haver-lo executat.

espanya vol que tothom obliidi. Es vol fer passar per un país modern, trepitjant els morts i els vius.

I llavors, sota tanta ocultació, tant negacionisme, i sota tanta repressió i imposició vetllada, m'ha vingut al cap una pregunta:

Quants Catalans coneixeu que no hagin tingut cap parent mort per l'exèrcit espanyol?.

Jo no en conec cap.

Si en coneixeu algun, segur que no en coneixeu cap que no tingui cap parent que hagués estat tancat a la presó, apallissat o perseguit pels grisos o la policia espanyola o a qui no s'hagués obligat a cantar el cara al sol i parlar en castellà.

Aquesta és la veritat que espanya i els espanyols amaguen, la que no volen mirar, i tracten de deixar enrere amb més violència, amb més amenaces, amb més prohibicions, agressions, i imposicions per la força o fent lleis a la seva mida (o incomplint les seves pròpies lleis), una mostra tan desagradable d'agressions en pretendre fer-nos ser una cosa que no som, tant si volem com si no, com la de portar la "E" d'ESCLAU o espanyol per imposició, a les matrícules dels cotxes.

Hi ha persones que saben que fan el mal, saben que fan el mal, sense cap mena d'escrúpols, o si cal s'inventen qualsevol excusa per a justificar els seus comportaments.

És el cas dels nazis exterminant als Jueus, és el cas dels espanyols exterminant als Catalans, els xinesos exterminant als Tibetans i d'altres assassins.

El món no pot ser un lloc bo fins que aquests assassins de persones i de cultures siguin desemascarats i siguin jutjats, i fins que nosaltres no siguem lliures.

El mal que fa espanya a Catalunya ha d'aixecar les veus de protesta a nivell mundial i s'ha de deixar clar que el feixisme, el maltractament de Nacions, la tortura i d'altres maldats no poden existir.

Les injustícies a nivell mundial han d'acabar.

Quan Catalunya s'independitzi, i m'agradaria que fos tota la Nació i no només el

Principat, el món serà un lloc millor per viure per a tota la humanitat.

I ho aclareixo per a que ningú en pugui tenir dubtes: no hi ha res dolent en que dues persones de races diferents s'ajuntin i tinguin fills si ho volen.

Però forçar l'extermini d'una raça és un crim contra la humanitat.

La gent gran us podrà explicar com enviaven a tots els homes Catalans a morir a la guerra del marroc, que se sabia perduda, amb la finalitat de que no quedessin homes i forçar un mestissatge.

La famosa setmana tràgica té a veure amb la revolta de Barcelona per l'enviament dels homes a la mort al marroc, violentíssimament reprimida (altra vegada) per les forces d'ocupació espanyoles.

Traduir a l'Anglès. Translate to English	Compartir:
--	------------